

Quapropter neque *inutiles*, neque *abusivae* aut *irritae* eiusmodi clausulae censeri debent.

Quare nec omnes iurisperiti Galli adversariis consenserunt. Inter caeteros adnotator Fevreti apprime exponit hunc dispensationis in radice indirectum effectum scribens : « Doctores apponunt in hac materia distinctionem : *utrum summus pontifex dispensaverit simpliciter, vel in radice.* In primo casu infantes incestuosi legitimati non sunt *per matrimonium subsequens* : rescriptum enim hoc in casu nullum habens effectum retroactivum in illorum favorem, in altero vero casu legitimacionem obtinent; quia tunc beneficium seu gratia pontificis *etiam ipsos comprehendit*, et eiusmodi dispensatio in radice eumdem producit effectum ac si obtenta fuisse *ab initio*, et per consequens filii ante relaxationem procreati fiunt capaces omnium iurium, ac temporalium utilitatum. Ratio vero est, quia Pontifex non concedit rescriptum legitimacionis, sed aufert impedimentum matrimonii inter coniunctos ; quod quidem impedimentum cum sit iuris ecclesiastici, etiam ex potestate clavium removeri potest, et matrimonium reduci ad terminos iuris naturae.... Ista regeneratio per dispensationem in radice efficit, ut proles vere legitima sit et ex vero ac legitimo matrimonio suscepta.... ideoque succedit iure proprio et naturali, neque attendi potest tertii praeiudicium, sicut non attenderetur, si revera proles ex legitimo matrimonio, impetrata ab initio dispensatione, procreata fuisse (43). »

(43) In notis 1. et 2. ad lib. V. op. Caroli Fevret cui tit. *Traité de l'Abus* chap. III. Lyon 1736, tom I. pag. 473 seq. ubi ad ius rei confirmationem et declarationem plures afferunt autores sive theologos sive canonistas, sive iurisconsultos. Cum vero praemisisset ex I. 2. et 3. c. de *iure nat. annal.* « Vel instar adoptionis, quae *naturae imago* vocatur, in L. folio 25. ff. de liber. et posth. et ideo omnia filiationis et familiae iura tribuebat olim adoptatio, nam fictio in casu ficto idem operatur ac veritas in vero : fictio enim est legis adversus veritatem in re possibili ex iusta causa dispositio.» Subiicit verba Gotofr. ex Alciat. ad rubric. ff. de prob. « Quae analogia (adoptionis) bellissime convenit dispensationi in radice : vel tandem sicut baptismus eluit omnem infectae originis labem non solum quoad culpam, sed etiam quoad poenam, ita et ista *παλιγγενεσία* seu regeneratione per dispensationem in radice, efficit ut

Verum in praesenti rerum ordine, qui in Europa alisque regionibus ut plurimum obtinet, res aliter se habet. Nam si iuxta Benedictum XIV. sanatio in radice restituit coniugium in statum pristinum, quem haberet, si impedimentum non extitisset, plane consequitur, quod si coniugium religiosum non producit effectus civiles, dispensationem datam a pontifice Romano haud posse eos restituere. Quapropter si contrahentes, qui relaxationem obtinuerunt, formalitatibus, quas civiles vocant, satisfecerunt, tunc civilibus effectibus independenter a sanatione fruentur : sin vero illas praetermisserunt, proles illegitima in foro civili esse perseverabit, non obstante quavis sanatione coniugii in radice.

Semper tamen ponticia dispensatio obtinebit effectus suos in ordine spirituali, cum id unice ab Ecclesia dependeat.

Tales sunt effectus, qui sive directe sive indirecte ex sanatione radicis matrimonii proveniunt.

CAPUT V.

De Ecclesiae potestate in causas matrimoniales ac in sponsalia.

ARTICULUS I. — Causae omnes matrimoniales, quae intimam contractus naturam attingunt, ad solos ecclesiasticos iudices spectant.

Marcus Ant. De Dominis, Launoius, Tamburinius, Litta, Nestius, novissime vero Nuytz⁽¹⁾, uno ore causas matrimoniales

» proles vere legitima sit, et ex vero ac legitimo matrimonio suscepta, et capax omnium iurium legitimis competentium. » Et tamen hic annotator solet se iuribus apostolicae Sedis hostilem praebere.

(1) En eius verba in op. *Il professore Nuyts ai suoi concittadini.* Torino 1852. cap. VII. « Proposizione condannata in Brevi Pii IX : le cause matrimoniali e di sponsali di loro natura appartengono al foro civile. Accetto la proposizione, et la sostengo. » Ne quis vero benigne interpretaretur, eum loqui de causis ipsi vincolo extrinsecis, quid per illas significaverit, ipsem exponit his verbis : « Hanno nome di matrimoniali quelle cause in cui si disputa o della validità di un matrimonio, o della separazione de' coniugi, si per oggetto di sola abitazione distinta, si per oggetto di rompere il vincolo con facoltà di far altro matrimonio » et haec qui *catholicum* se esse profiteretur.